

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในประเทศ

ในปี พ.ศ.2503 พจนา เสตะกัณณะ (2503 : 85) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจทัศนคตินักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา" โดยใช้แบบสอบถามกับนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาส่วนกลางในจังหวัดพระนคร - ธนบุรี รวม 6 แห่ง จำนวน 700 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนต้องการให้ทางโรงเรียน จัดหาอุปกรณ์ผลศึกษาให้พอเพียงกับจำนวนนักเรียน สนาม และสถานที่ยังมีไม่เพียงพอ สถานที่ที่มีอยู่แล้วควรปรับปรุงให้ดีขึ้น

ในปี พ.ศ.2508 กัลยา บุญญาเศรษฐ (2508 : บทคัดย่อ) ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดพระนคร - ธนบุรี ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษาโดยใช้แบบสอบถาม กับนักเรียน จำนวน 675 คน ซึ่งประกอบด้วยนักเรียน 3 ระดับ คือ นักเรียนที่เรียนเก่ง เรียนปานกลาง และเรียนอ่อน ผลการวิจัยพบว่า

1. กีฬากลางแจ้งที่นักเรียนสนใจมากที่สุดคือ ฟุตบอล วอลเลย์บอล กรีฑา และว่ายน้ำ กีฬาในร่มที่นักเรียนมีความสนใจมากที่สุดคือ แบดมินตัน เทเบิลเทนนิส หมากกรุก มวย หมากฮอส ห่วงข้ามตามชาย และกระโดดเชือก

2. นักเรียนมีความต้องการให้ทางโรงเรียนจัดสถานที่ในการอำนวยความสะดวกต่อการเรียนการสอนพลศึกษาดังต่อไปนี้ คือ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ตู้สำหรับเก็บเครื่องแต่งตัว ห้องเก็บอุปกรณ์พลศึกษา ห้องพยาบาล มีที่ค้ำน้ำ ที่ล้างมือ ห้องน้ำ สำหรับที่พักผ่อนหลังจากฝึกพลศึกษา และต้องการสระว่ายน้ำขนาดมาตรฐาน

3. กิจกรรมพลศึกษาที่ได้จัดสอนคือ ฟุตบอล เนตบอล วอลเลย์บอล แอโรบิก กรีฑา ยิมส์นาสติก ยูโด มวย แบดมินตัน และกิจกรรมเข้าจังหวะ

4. ในการจัดกิจกรรมนั้นนักเรียนต้องการให้จัดในระยะเวลาปีภาคเรียน และควรจัดการแข่งขันประจำ ไม่ควรจัดกิจกรรมในวันเสาร์ หรือหลังโรงเรียนเลิกตามปกติ

ในปี พ.ศ. 2509 รัตนา วัฒนกุล (2509 : 43-45) ได้ศึกษาเรื่อง "การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนฝึกหัดครู ปก.ศ.สูง ในจังหวัดพระนคร - ธนบุรี ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา" พบว่า สโมสร อุปกรณ์ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว โรงฝึกพลศึกษา ยังมีไม่เพียงพอ กิจกรรมที่นักเรียนชอบมากที่สุดได้แก่ บาสเกตบอล แบดมินตัน กระโดดน้ำ การช่วยคนตกน้ำ ว่ายน้ำ กายบริหาร รำไทย ตามลำดับ กิจกรรมที่นักเรียนชอบน้อยที่สุดได้แก่ แขนบอล ซอฟท์บอล และนักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าพลศึกษาไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนเลย

ในปี พ.ศ. 2516 สุพิตร โชติบุญกุล (2516 : ง) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาและความต้องการทางด้านสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ ของเยาวชนชนบทในภาคใต้" โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล จากเยาวชนจากจังหวัดต่าง ๆ ในภาคใต้ 14 จังหวัด จำนวน 100 คน ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนส่วนใหญ่เข้าใจวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ การจัดการเรียนและการสอนวิชาทั้ง 3 ดังกล่าวนั้น ยังมีปัญหาเกี่ยวกับ ครูผู้สอน เวลา สถานที่ ตำรา และอุปกรณ์การสอน กล่าวคือยังมีจำนวนไม่เพียงพอ เยาวชนต้องการให้จัดสอนเนื้อหาทางสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการเพิ่มขึ้น เพื่อว่าเยาวชนจะสามารถนำความรู้และประสบการณ์ไปใช้กับบุคคลในท้องถิ่นต่อไปได้อีก การจัดสภาพแวดล้อมบริเวณศูนย์ฝึกเยาวชนยังมีปัญหาเรื่องสถานที่พักซึ่งมีไม่เพียงพอกับจำนวนเยาวชน เยาวชนต้องการห้องพยาบาล และให้มีการตรวจสอบสุขภาพบ้างเป็นครั้งคราว เยาวชนสนใจโปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในมาก แต่มีปัญหารื่องกิจกรรมที่จัดให้มีการแข่งขัน เพราะเยาวชนขาดความรู้ และทักษะในกิจกรรมนั้น ๆ

ในปีเดียวกัน มาลี สิริ (2516 : ง) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาและความต้องการในการจัดตั้งโปรแกรมพลศึกษา สุขศึกษา และสันทนาการ ของสถาบันเทคโนโลยี-พระจอมเกล้า" โดยใช้แบบสอบถามกับนักเรียน จำนวน 960 คน พบว่า ขาดอัตรากำลัง ขาดสถานที่ อุปกรณ์ นักศึกษาขาดความรู้และทักษะพื้นฐานทางด้านพลศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการให้มีการจัดสรรงบประมาณ จัดหาบุคลากรที่เหมาะสม ปรับปรุงสถานที่ จัดหาอุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ จัดหาผู้ฝึกสอนและผู้นำทางสันทนาการมาดำเนินการสอน เป็นกิจกรรมนอกหลักสูตร ส่งเสริมการแข่งขันกีฬาภายในและภายนอก

ในปี 2520 วิสูตร กองจินดา (2520 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ต่อโปรแกรมพลศึกษาทั่วไปพบว่า นิสิตส่วนมากมีปัญหาในเรื่องการลงทะเบียนเรียนวิชาพลศึกษา การเลือกกิจกรรมพลศึกษาไม่ตรงกับความถนัด และความสนใจ ตำราและเอกสารประกอบการเรียนการสอนไม่เพียงพอ นิสิตต้องการให้มีการจับกลุ่มเรียนโดยให้นิสิตคณะต่าง ๆ ได้เรียนร่วมกัน และนิสิตต้องการเรียนวิชาต่อไปนี้มีมากที่สุดคือ ว่ายน้ำ ลีลาศ เทนนิส เป็นต้น และต้องการให้มีโรงยิมเนเซียม สระว่ายน้ำ สนามแบดมินตัน และสนามเทนนิส

ในปี พ.ศ.2521 จันทร ผ่องศรี และคณะ (2521 : 9) ได้สำรวจความสนใจในการกีฬาของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่ามีผู้สนใจและเคยเล่นกีฬาร้อยละ 86.23 ซึ่งชอบเล่นกีฬาทั้งประเภททีมและบุคคล ส่วนในด้านการบริการสนาม อุปกรณ์ นิสิตมีความต้องการมากในสิ่งต่อไปนี้คือ ต้องการเข้าร่วมโปรแกรมการฝึกเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ต้องการให้มีผู้ฝึกสอนหรือพี่เลี้ยง ต้องการให้มีภาพยนตร์ และมีสไลด์เกี่ยวกับการศึกษา ต้องการให้จัดบริการทดสอบสมรรถภาพทางด้านร่างกาย ต้องการให้จัดบริการทางด้านอุปกรณ์ และให้มีสนามกีฬาอยู่ใกล้คณะวิชา

ในปี พ.ศ.2521 นภาพร ทศนัยนา (2521 : บทคัดย่อ) ได้สำรวจปัญหา เจตคติ และความต้องการด้านพลศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดลเกี่ยวกับการจัดบริการ การบริหาร และการเรียนการสอนพลศึกษา โดยส่งแบบสอบถามไปยังนักศึกษาระดับอนุปริญญาและปริญญา จำนวน 1,430 คน พบว่าในด้านการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา นักศึกษาต้องการให้เป็นวิชาเลือก ไม่มีหน่วยกิต แต่มีค่าเทียบเท่า 2 หน่วยกิต เรียนในภาคใดของชั้นปีก็ได้ โดยเรียนภาคเรียนละ 1 กิจกรรม ส่วนกิจกรรมที่เปิดสอนนั้น ต้องการให้มีทั้งกีฬาประเภททีมและบุคคลเท่า ๆ กัน นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการให้เปิดสอนวิชา แบดมินตัน ว่ายน้ำ บาสเกตบอล เทนนิส วอลเลย์บอล และกิจกรรมเข้าจังหวะ (ลีลาศ) กีฬาที่ได้รับความนิยมสูงสุดทั้งนักศึกษาชายและหญิงคือ ว่ายน้ำ

ในปี พ.ศ.2522 วรศักดิ์ เพียรชอบ และสุจริต เพียรชอบ (2522 : ก-ง) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความต้องการที่สำคัญของนักเรียนไทยในชั้นมัธยมศึกษา" โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังนักเรียนชายหญิงในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 5 ทั้ง 12 เขตการศึกษา ๆ ละ 300 คน รวมทั้งหมด 3,600 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชายและหญิงรวมกันทั้ง 12 เขตการศึกษา

มีความต้องการในด้านต่าง ๆ มากที่สุดคือ ทางด้านร่างกาย ต้องการเป็นผู้ที่มีร่างกายแข็งแรง สุขภาพสมบูรณ์ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ มีบุคลิกภาพดี และเป็นผู้มีร่างกายได้สัดส่วนทรงตรงดี ทางด้านสติปัญญาต้องการมีไหวพริบในการแก้ปัญหาต่าง ๆ มีสติปัญญาดี มีความรอบรู้ และมีความรู้ความสามารถประกอบอาชีพได้ ทางด้านอารมณ์ ต้องการได้รับความรัก ความอบอุ่นจากพ่อแม่ ความสำเร็จความสมหวังในชีวิต ทางด้านสังคม ต้องการเป็นพลเมืองดีในระบบประชาธิปไตยให้ทุกคนรู้จักหน้าที่ของตนเอง ต้องการเป็นผู้มีความเท่าเทียมกับเพื่อนคนอื่น และต้องการมีความยุติธรรมในสังคม ส่วนในด้านอื่น ๆ ต้องการเป็นผู้มีอาชีพสุจริต มีบ้านพักอาศัยเป็นของตนเอง ประสบความสำเร็จในชีวิตการทำงาน เมื่อเรียนสำเร็จแล้วมีงานทำและมีรายได้ และเป็นผู้ที่มีเงินใช้จ่ายอย่างเพียงพอ

ในปี พ.ศ.2525 รัชณี ขวัญบุญจัน และถนอมวงศ์ กฤษณ์เพ็ชร (2525 : ก) ได้ทำการวิจัยเรื่องความต้องการของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีต่อการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไป โดยส่งแบบสอบถามไปยังนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 1,160 คน ผลการวิจัยพบว่า นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีความต้องการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไปตามลำดับ ได้แก่ ฟุตบอลและบาสเกตบอล นิสิตชายต้องการเรียนกิจกรรมพลศึกษาทั่วไปฟุตบอลและนิตินิยมต้องการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไปเทนนิส

ในปี พ.ศ.2529 เจริญ กระบวนรัตน์ และคณะ (2525 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง "ความต้องการการรับบริการด้านการออกกำลังกายเพื่อส่งเสริมสุขภาพของข้าราชการและนิสิตในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์" พบว่า

1. ข้าราชการและนิสิต ต้องการได้รับบริการทางด้านการออกกำลังกายเพื่อส่งเสริมสุขภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด
2. ข้าราชการและนิสิต ต้องการให้มหาวิทยาลัย จัดเตรียมสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมเพียงพอ และต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญแต่ละด้านมาคอยให้บริการ ให้คำแนะนำในการออกกำลังกายมากที่สุด ความต้องการรองลงมาได้แก่ ความต้องการบริการด้านความรู้เกี่ยวกับเทคนิควิธีการออกกำลังกาย และพฤติกรรมการแข่งขันมากรวมทั้งการประชาสัมพันธ์
3. ข้าราชการต้องการได้รับบริการในกิจกรรมประเภทบริหารทรวดทรง กายบริหาร

ว่ายน้ำ เทนนิส แบดมินตัน ส่วนนิติต้องการกิจกรรมประเภท ว่ายน้ำ ฟุตบอล และเทนนิส

4. ในวันธรรมดา ข้าราชการและนิติต้องการออกกำลังกาย ในช่วงเวลา 16.30-18.30 น. ส่วนในวันหยุดราชการต้องการเวลา 08.00-10.00 น. นิติต้องการเวลา 16.30-18.30 น.

5. สถานที่ออกกำลังกายและอุปกรณ์ ไม่เพียงพอกับความต้องการ

ในปี พ.ศ.2526 จิรกรรณ ศิริประเสริฐ (2526 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการด้านการออกกำลังกาย เพื่อส่งเสริมสุขภาพของประชาชนกลุ่มหนึ่ง ที่ทำงานในมหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรในมหาวิทยาลัยมีความต้องการ บริการด้านการออกกำลังกายเพื่อส่งเสริมสุขภาพในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ต้องการสถานที่ออกกำลังกายตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสม อยู่ใกล้ ไป-มาสะดวก มีสถานที่ออกกำลังกายที่มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน อุปกรณ์พลศึกษามีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน สถานที่สำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว และทำความสะอาดร่างกายอย่างเพียงพอ ถูกสุขลักษณะ อุปกรณ์พลศึกษาที่เพียงพอตามสัดส่วนกับจำนวนผู้ใช้บริการ และสถานที่ออกกำลังกายที่เพียงพอตามสัดส่วนผู้ใช้บริการ

2. ด้านกิจกรรมการออกกำลังกาย ได้แก่ ต้องการกิจกรรมประเภท ว่ายน้ำ แบดมินตัน กายบริหาร เทนนิส และเทเบิลเทนนิส

3. ด้านการทดสอบสมรรถภาพทางกาย ได้แก่ ความต้องการอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบสมรรถภาพทางกายมีเพียงพอและได้มาตรฐาน เครื่องวัดความจุปอด ไม้ก้าวขึ้น-ลง เบาะกันสะเทือน ที่วัดแรงบีบมือ เครื่องตรวจหัวใจ เครื่องตรวจความดัน เครื่องตรวจไขมัน เป็นต้น สถานที่สำหรับฝึกกิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย และแผนภาพอธิบายวิธีทดสอบสมรรถภาพทางกาย

4. ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ ได้แก่ ความต้องการบุคลากรที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี มีบุคลิกภาพดี มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ รู้หลักวิธีสอนที่ถูกต้องเหมาะสม มีความรู้และความเข้าใจ วิธีจัดและดำเนินการด้านพลศึกษา และสามารถเลือกกิจกรรมได้เหมาะสม

5. ด้านวิชาการ ได้แก่ ต้องการความรู้เกี่ยวกับเทคนิค และทักษะการออกกำลังกาย หนังสือ ตำรา เอกสาร หรือคู่มือเกี่ยวกับหลักการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ เพื่อให้สมาชิกได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมอยู่เสมอโดยทั่วถึงกัน มีภาพยนตร์หรือโทรทัศน์เกี่ยวกับกีฬา และจัดให้สมาชิกมีความรู้ ความเข้าใจในการใช้ รักษา และเลือกอุปกรณ์ และสิ่งต่าง ๆ ที่ใช้ในการออกกำลังกายอย่างมีประสิทธิภาพ

6. ด้านช่วงเวลาในการออกกำลังกาย ได้แก่ ต้องการออกกำลังกายในวันเสาร์ วันอาทิตย์ และวันศุกร์ และต้องการออกกำลังกายในช่วงเวลา 16.30-18.30 น. ทุกวัน

ในปีเดียวกัน กองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ (2526 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การเล่นกีฬาและออกกำลังกายของประชาชนในกรุงเทพมหานคร" โดยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพการเล่นกีฬาและออกกำลังกายของประชาชนในกรุงเทพมหานคร และเสนอข้อมูลที่ได้รับจากการวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานด้านการส่งเสริมกีฬาและออกกำลังกาย ให้เป็นไปโดยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตัวอย่างประชากรของการวิจัยครั้งนี้ เป็นประชากรชายและหญิงทุกระดับอายุในกรุงเทพมหานคร จำนวน 657 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเชิงสำรวจ ที่ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ความสนใจที่มีต่อกีฬา/ออกกำลังกาย ลักษณะหรือรูปแบบของการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย ตลอดจนเหตุผลการเข้าร่วมและไม่เข้าร่วมกิจกรรม การกีฬาและการออกกำลังกาย ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. ประเภทกีฬา/ออกกำลังกาย ที่ประชาชนชายและหญิงมีความสนใจมากที่สุด คือ ฟุตบอล
2. กิจกรรมกีฬา/การออกกำลังกายที่ประชาชนชายและหญิง ปฏิบัติเป็นประจำมากที่สุด คือ การเล่นกายบริหารและการวิ่งเหยาะ
3. วันและเวลาที่ใช้ในการเล่นกีฬา/ออกกำลังกายของประชาชนชายและหญิง ส่วนใหญ่เล่นในช่วงเวลาเย็น ครั้งละนานกว่า 1 ชั่วโมง และ 1 ชั่วโมง ตามลำดับ และเล่นสัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง โดยไม่กำหนดวันแน่นอน

5. เหตุผลของการไม่เล่นกีฬา/ออกกำลังกายของประชาชนชายและหญิง คือ
ไม่มีเวลา

ในปี พ.ศ.2526 วรศักดิ์ เพียรชอบ (2526 : 219-281) ได้ทำการวิจัย เรื่อง "โปรแกรมการพลศึกษาและกีฬาเพื่อพัฒนาเยาวชนไทยในชนบท" โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อวางโปรแกรมพลศึกษาและกีฬาเพื่อพัฒนาเยาวชนไทยที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจและสภาพท้องถิ่นในแต่ละภาคของประเทศไทย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ส่งไปยังเยาวชนชายหญิง ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชนและครู ในภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ภาคละ 600 คน รวมทั้งสิ้น 3,000 คน ผลการวิจัยพบว่าความมุ่งหมายของการจัดโปรแกรมพลศึกษาควรประกอบด้วย เพื่อให้เยาวชนรู้จักการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีน้ำใจนักกีฬา มีความรักและความสามัคคีกัน มีร่างกายแข็งแรงและมีสุขภาพดี หลักการจัดการดำเนินการของโปรแกรมควรประกอบด้วย การจัดให้มีสถานที่และอุปกรณ์การพลศึกษาและกีฬาสำหรับหมู่บ้าน จัดให้มีการสอนพลศึกษาและกีฬาให้แก่เยาวชน จัดให้มีการแข่งขัน จัดให้มีผู้เชี่ยวชาญเพื่อช่วยทำการฝึกซ้อมให้แก่เยาวชน คุณสมบัติของผู้นำโปรแกรมพลศึกษาและกีฬาควรประกอบด้วย เป็นผู้ที่มีความเชื่อและศรัทธาในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เป็นผู้ที่มีนิสัยร่าเริง อุดมคติ ใจเย็น รักเยาวชน ประพฤติดี มีความสามารถเข้ากับบุคคลในหมู่บ้านได้ สถานที่สำหรับจัดโปรแกรมพลศึกษาควรจะเป็นสนามกีฬาของโรงเรียนที่อยู่ใกล้เคียงหรือสถานที่ว่างที่พอจะหาได้ในหมู่บ้าน

เวลาสำหรับจัดโปรแกรมควรจะเป็นเวลาในตอนเย็น ๆ ทุกวัน ชนิดของกิจกรรมที่ควรจัด ได้แก่ ฟุตบอล ตะกร้อข้ามตาข่าย ตะกร้อเตะวง และวอลเลย์บอล เกณฑ์ในการจัดและเลือกอุปกรณ์ ควรประกอบด้วย การเลือกอุปกรณ์ที่เป็นไปตามกิจกรรม มีจำนวนเพียงพอกับเยาวชน มีศูนย์กลางการเก็บรักษา มีความปลอดภัย และถูกสุขลักษณะ และควรส่งเสริมให้เยาวชนมีอุปกรณ์เป็นของตนเอง

ในปี พ.ศ.2531 กลยุทธ ไกรฤกษ์ (2531 : ง) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาและความต้องการกิจกรรมพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนสอนเด็กพิการทางหู" โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังนักเรียนชายและหญิง ในโรงเรียนสอนเด็กพิการทางหู จำนวน 258 ชุด ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาในการเรียนวิชาพลศึกษาที่นักเรียนส่วนใหญ่ประสบอยู่ในระดับน้อย

ยกเว้นในด้านการจัดอุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวก ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ประสบปัญหาเหล่านี้อยู่ในระดับมาก นักเรียนมีความต้องการกิจกรรมพลศึกษาในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับมากเกือบทั้งหมด ซึ่งได้แก่ จุดมุ่งหมายในการเล่นกีฬา ลักษณะครูพลศึกษา การจัดการเรียนพลศึกษา การเชิญผู้เชี่ยวชาญมาช่วยสอน การเพิ่มสถานที่ในการเรียนและออกกำลังกาย การจัดการแข่งขันกีฬาทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน กิจกรรมที่นักเรียนชายต้องการให้จัดในระดับมากคือ ฟุตบอล วอลเลย์บอล เทเบิลเทนนิส กรีฑา ส่วนกิจกรรมที่นักเรียนหญิงต้องการให้จัดในระดับมากคือ วอลเลย์บอล วายน้ำ นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการจัดการเรียนพลศึกษาสองชั่วโมงต่อสัปดาห์ ประเภทกีฬาที่นักเรียนชายต้องการให้มีการจัดการแข่งขันในระดับมากคือ ฟุตบอล วอลเลย์บอล กรีฑา ส่วนนักเรียนหญิงมีความต้องการให้มีการจัดการแข่งขัน วอลเลย์บอล กรีฑา ระยะเวลาที่นักเรียนต้องการให้มีการจัดการแข่งขันคือ สามเดือนต่อหนึ่งครั้ง

การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนวิชาพลศึกษาในความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นในเรื่องต่อไปนี้ ครูผู้สอนพลศึกษาไม่มีตารางกำหนดการสอนวิชาต่าง ๆ ให้แน่นอน ครูผู้สอนขาดความเมตตา กรุณา และความรักในตัวนักเรียน เนื้อหาในการเรียนวิชากรีฑา ฟุตบอล เกมส์เบ็คเตลล์คมีมากเกินไป ทักษะในการเรียนวิชาเกมส์เบ็คเตลล์คยากเกินไป ไม่มีห้องสำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของนักเรียน ขนาดและบริเวณสนามไม่เหมาะสม ขาดความปลอดภัยในการเรียนวิชาพลศึกษา และเมื่อเปรียบเทียบความต้องการกิจกรรมพลศึกษาพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ยกเว้นในเรื่องต่อไปนี้ ความต้องการเล่นกีฬาเพื่อผ่อนคลาย ความเครียด ความต้องการครูพลศึกษาที่มีความเข้าใจในเรื่องกีฬาเป็นอย่างดี ต้องการครูพลศึกษาที่มีความเมตตา กรุณา และมีคุณธรรม กิจกรรมที่ต้องการให้มีการจัดการเรียนการสอน จำนวนสถานที่ใช้ในการเรียน และประเภทกีฬาที่ต้องการให้มีการจัดการแข่งขัน

งานวิจัยในต่างประเทศ

ในปี ค.ศ. 1965 เจมส์และเวบบ์ (Jame and Webb 1965 : 75-81) ทำการวิจัยเกี่ยวกับความสนใจของนักเรียนเกี่ยวกับวิชาพลศึกษา ในหัวข้อเรื่อง "why Girls "Sit out" During Physical Education Lesson : An Investigation" พบว่า ความสนใจของนักเรียนขึ้นอยู่กับการวางแผนการสอนของครู ความสามารถในการจัดบทเรียนให้เหมาะสมกับความสนใจของเด็กซึ่งผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า ครูพลศึกษาควรมีการวางแผน

การสอน จัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับความสนใจของเด็ก

ในปี ค.ศ.1969 ฮามอน (Harmon 1969 : 2359-A) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพลศึกษาของเด็กชายในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายภาคตะวันออกเฉียงเหนือของรัฐ-เทกซัส โดยส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐบาลในรัฐเทกซัส จำนวน 299 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนที่กำหนดรายวิชาไว้ให้นักเรียนได้เรียนจะมีมาตรฐานการสอนดีกว่าโรงเรียนที่ไม่ได้กำหนดรายวิชาไว้ และโรงเรียนที่มีเครื่องอำนวยความสะดวกทางพลศึกษาอย่างเพียงพอทำให้มีประสิทธิภาพในการเรียนพลศึกษาค่อนข้าง

ในปี ค.ศ.1971 โรบินสัน (Robinson 1971 : 1581-A) ได้ทำการวิจัยเพื่อสำรวจโปรแกรมพลศึกษาของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาในรัฐอลาบามา โดยส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียน จำนวน 422 โรงเรียน ผลการวิจัย พบว่า วิชาพลศึกษาจัดเป็นวิชาสามัญวิชาหนึ่งรวมอยู่ในหลักสูตรของโรงเรียน ประมาณ 84% ที่นักเรียนห้องละ 50 คน ประมาณ 63% ของโรงเรียนทั้งหมด ได้จัดโปรแกรมพิเศษสำหรับนักเรียนผิดปกติ และ 61% ที่ได้จัดแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน นอกจากนี้เครื่องอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์ทางพลศึกษายังมีไม่เพียงพอผู้บริหารให้การสนับสนุนน้อย

ในปีเดียวกัน เบคเคอร์ (Becker 1971 : 5172-A-5173-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาสำหรับผู้ชายของวิทยาลัยชุมชนในรัฐโอริกอน" (An Evaluation of Physical Education Programs for Men on Oregon Community Colleges) โดยศึกษาเกี่ยวกับการจัดบุคลากร เครื่องอำนวยความสะดวก การจัดโปรแกรมกิจกรรม ความสนใจในวิชาชีพ และการจัดโปรแกรมการสอนของครู โดยใช้แบบประเมินของ เนลสัน-โคเมอร์ ออลเสน (Neilson-Comer Allsen) ส่งให้ผู้บริหารของวิทยาลัยชุมชน 12 แห่งในรัฐโอริกอน เป็นผู้ประเมิน ผลปรากฏว่า ความสนใจในวิชาชีพของครูพลศึกษาอยู่ในเกณฑ์ดีมาก แต่มีการเตรียมตัวในด้านการสอนต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ย เรื่องเครื่องอำนวยความสะดวกต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ย การจัดโปรแกรมทางด้านพลศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ดี ข้อเสนอแนะคือ ควรมีการประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาทุก ๆ 5 ปี

ในปี ค.ศ.1972 เฮินน์ (Hein 1972 : 2149-A) ได้ทำการสำรวจ การจัดโปรแกรมพลานามัยในโรงเรียนมัธยมของรัฐฮาวาย ในหัวข้อเรื่อง "A Survey Determine the Status of the Secondary Health and Physical Education Programs in the Districts and Islands in the State of Hawaii" โดยใช้แบบสอบถามถามผู้บริหารโรงเรียนในเมืองและนอกเมือง 65 โรงเรียน ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ขาดการวางแผนที่ดี เนื่องจากขาดครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา ทำให้การจัด โปรแกรมการเรียนการสอนไม่เต็มที่เท่าที่ควรครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไปและขาดวิธีการสอนที่ดี

ในปีเดียวกัน โคเกอร์ (Coker 1972 : 1484-A - 1485-A) ได้ทำการวิจัย เรื่อง "การสำรวจโปรแกรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนชายของโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาตอน ปลายที่เลือกแล้ว ในรัฐหลุยส์เซียน่า" (A Survey of Senior High School Physical Education Programs for Boys in Selected Louisiana Public Schools) เพื่อสำรวจโปรแกรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในรัฐหลุยส์เซียน่า เกี่ยวกับ (1) การเตรียมตัวสำหรับการสอนในวิชาชีพ (2) จำนวนชั่วโมงการสอน (3) รายละเอียดเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา (4) วิธีสอนของครู โดยวิธีการสัมภาษณ์ครูพลศึกษา จำนวน 75 คน และบางอย่างก็ใช้การสังเกต วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนพลศึกษาส่วนใหญ่ได้รับการเตรียมตัวเพื่อวิชาชีพเป็นอย่างดี ครูพลศึกษา ร้อยละ 67 มีวุฒิปริญญาตรี นอกนั้นได้รับวุฒิปริญญาโท หรือกำลังศึกษาอยู่ในระดับบัณฑิตศึกษา ขนาดของชั้นเรียนวิชาพลศึกษาโดยเฉลี่ยห้องละ 31 คน ปัจจัยที่สำคัญในการเรียนพลศึกษา ได้แก่ ชุดฝึก (Gym uniform) ความสนใจของผู้เรียน และการทดสอบทักษะ หลักสูตรพลศึกษา ทั่วไปประกอบด้วย บาสเกตบอล วอลเลย์บอล ซอฟท์บอล และทัชฟุตบอล (touch football) และมีการเรียนกิจกรรมก่อนหลักสูตรอีก 3 กิจกรรม คือ เทนนิส ยืดหยุ่น และ แบดมินตัน

ในปี ค.ศ.1974 ปอร์ติลา-ซัวเรย์ (Portela-Suarez 1975 : 5908-A) ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมชุมชน เปอร์โตริโก" ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนส่วนใหญ่ยังอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ดี การนำโปรแกรม พลศึกษาที่วางแผนโปรแกรมโดยรัฐมาใช้ นั้น เป็นโปรแกรมที่ไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริง และ สภาวะของโรงเรียนนั้น ๆ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมโปรแกรมพลศึกษามีน้อย จำนวนนักเรียนแต่ละชั้น ไม่แน่นอน ขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า ควรมีการปรับปรุง

โปรแกรมพลศึกษาทุก ๆ ด้าน เพื่อที่จะจัดการพลศึกษาให้นักเรียนทั้งในปัจจุบันและอนาคตได้อย่างมีคุณค่ามากที่สุด

ในปี ค.ศ. 1976 แอนด์ (Ann 1977 - 6341 :A) ทำการศึกษาและสำรวจความสนใจในกิจกรรมที่สามารถเล่นได้ตลอดชีวิตของผู้สูงอายุในภาคกลางและรัฐ-เทนเนสซี (Tennessee) จากการสำรวจกิจกรรมที่สามารถเล่นได้ตลอดชีวิต 36 ประเภท โดยการสำรวจจากผู้สูงอายุ 94 คน ซึ่งมีอายุระหว่าง 55-56 คน สิ่งที่สำรวจได้แก่ ความเอาใจใส่ในกิจกรรม การร่วมกิจกรรม และสิ่งที่ต้องการจะได้รับการฝึกเพิ่มเติม ผลจากการสำรวจสรุปแล้วเห็นว่า วิทยาลัย มหาวิทยาลัย และหน่วยงานอื่น ๆ ที่ดำเนินงานเกี่ยวกับการสอน ควรส่งเสริมและดำเนินการเกี่ยวกับกิจกรรมตลอดชีวิตให้กว้างขวาง เพื่อเป็นการเตรียมเยาวชนให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่กระตือรือร้น กีฬาประเภททีมไม่ควรตัดออกจากกิจกรรมของโรงเรียน และกิจกรรมที่สามารถเล่นได้ตลอดชีวิตควรได้รับการสนับสนุนไปพร้อม ๆ กัน

จากการวิจัยในเรื่องเกี่ยวกับความต้องการของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาจะพบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาและเยาวชน มีความต้องการเป็นผู้ที่มีร่างกายแข็งแรง มีสุขภาพที่สมบูรณ์ มีบุคลิกภาพที่ดี ประสบความสำเร็จในชีวิต และสามารถอาศัยอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ในด้านการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนนั้นจากการวิจัยต่าง ๆ จะพบว่า การจัดบริการทางด้านต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนหรือทางสถาบันได้จัดให้ นั้น ยังไม่พอเพียงกับความต้องการของนักเรียน ตามความคิดเห็นของนักเรียนนั้นต้องการที่จะให้ทางโรงเรียนหรือทางสถาบันจัดบริการในด้านต่าง ๆ ให้มากกว่าที่มีอยู่ เช่น ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ตู้สำหรับเก็บเครื่องแต่งตัว ห้องเก็บอุปกรณ์ ห้องพยาบาล ที่คัมม้าน้ำ ที่ล้างมือ ห้องน้ำ ตลอดจนสถานที่ในการเรียนพลศึกษา เช่น โรงฝึกพลศึกษา สนามกีฬา ควรจัดเพิ่มเติมให้เพียงพอ และต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ทางด้านกิจกรรมพลศึกษา กิจกรรมที่นักเรียนมัธยมสนใจได้แก่ ฟุตบอล วอลเลย์บอล กรีฑา วายน้ำ แบดมินตัน ส่วนในระดับอุดมศึกษาจะสนใจในกิจกรรม วายน้ำ แบดมินตัน ฟุตบอล บาสเกตบอล การบริหารกาย นอกจากนั้นประชาชนทั่วไปก็มีความสนใจและมีความต้องการที่จะออกกำลังกายและต้องการที่จะให้จัดบริการด้านสถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก และบุคลากรให้เพียงพอ ส่วนใหญ่ต้องการที่จะออกกำลังกายในตอนเย็น

หอสมุดกลาง สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย